

skal ligesom den ærede foregaaende Taler ikke komme ind paa Reglerne i den Paragraf, der gælder disse Forhold, men slutte mig til hans Ønske om, at der i denne Sag maa blive nedsat et Udvalg, som kan tage de herhenhørende Bestemmelser under nærmere Prøvelse.

Paa andre Omraader træffer Lovforslaget Bestemmelser, der skal sikre de forsikrede. Jeg henviser dér til § 1 og til § 3, der overfører Aktieselskabslovens Regler paa Livsforsikringsselskaberne; og ogsaa gennem Reglerne i § 9 stræber Lovforslaget efter at sikre de forsikredes Rettigheder. De Regler, der gives her i § 9, og de Bemærkninger, der knyttes til denne Paragraf, viser imidlertid ogsaa, at Driften af Livsforsikringsselskaberne er inde paa Transaktioner, der er beregnede paa Ojenforblændelse og ikke er heldige. „Blandt andet for at forhindre rent regnskabsmæssige Forbedringer af et Selskabs Status ved under stigende Kurser at foretage mer eller mindre formelle Salg af Obligationer er der“ o. s. v.; og det gør for os Spørgsmaalet om alle Livsforsikrings Overtagelse af Staten til et aktuelt Spørgsmaal. Det er i Virkeligheden et grelt Forhold, at Omsorgen for de efterlevende skal være overladt til private Profithensyn. Og her i Landet vilde Overgangen til Statens Overtagelse af al Livsforsikringsvirksomhed være meget let, idet vi jo i Forvejen har Statsanstalten for Livsforsikring, der hviler i sig selv, hvor Forsikringen ikke koster den forsikrede andet og mere end netop det, der er nødvendigt, hvor alt Overskud kommer de forsikrede til gode gennem Bonus. Man kan ganske vist sige, at Statsanstalten ikke er naaet saa langt ud i Befolkningen, som det havde været ønskeligt. For dette er der dog gennem dens Forbindelse med Arbejdernes Livsforsikringsselskab raadet Bod, men paa den anden Side kan det heller ikke overses, at netop den stærke Agitation for Forsikringer, der finder Sted fra de private Selskabers Side, ofte kommer til at bringe Befolkningen ikke Sikkerhed, men en Pengeudredelse til ingen Nytte. Det er jo bekendt, hvor mange Forsikringer der efter kortere eller længere Tids Forløb ophører, og naar en Forsikring har været tegnet en vis Tid, men endnu ikke er naaet op til de 3 Aar, efter hvilken Tids Forløb den først

bliver effektiv, betyder ofte disse Forsikringer en stor Gevinst for de Selskaber, der har tegnet dem — ganske vist ikke, hvis disse Forsikringer opgives straks efter den første Indbetaling, men naar de har bestaaet i nogen Tid. Dette finder ganske vist ogsaa Sted i Statens Livsforsikringsanstalt; men her kommer det de forsikrede til gode gennem en forøget Bonus, i de private Selskaber kommer det kun den private Kapital til gode.

Jeg vil ende disse Bemærkninger med paa ny at ønske et Udvalgs Nedsættelse, hvor man baade kunde drøfte de Spørgsmaal, der rejses direkte ved denne Lov, men ogsaa kunde drøfte det mere principielle Spørgsmaal om Statens Overtagelse af Livsforsikringsvirksomheden.

Green: Ligesom det ærede 1ste Medlem for 2den Mreds (Kragh) kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige dette Lovforslag en velvillig Behandling og ogsaa en saa hurtig Behandling, som Omstændighederne tillader det. Det gælder ogsaa Bestemmelsen i Lovforslagets sidste Paragraf om, at Loven finder Anvendelse ogsaa paa Selskabernes Aarsregnskaber for 1920. Vi mener fra vor Side at kunne slutte os til denne Bestemmelse, skønt vi mener, at den har en noget ekstraordinær Karakter. Det er maaske ikke et saa heldigt Princip at — jeg vil ikke just kalde det: give Love tilbagevirkende Kraft; for dette er jo ikke, hvad man i al Almindelighed forstaar derved, men at give Bestemmelser, der skal gælde for Omraader, der paa en vis Maade foreligger afsluttede. Jeg mener imidlertid, at der er Grunde til at gøre det i det foreliggende Tilfælde, og jeg vil gerne sige, at jeg mener ikke, at der kan være noget til Hinder for at slutte sig dertil, selv om Omstændighederne skulde gøre det nødvendigt at underkaste Lovforslaget en saa udførlig Behandling, at man ikke naar at faa det færdigt i indeværende Kalenderaar. Naar vi fra vor Side mener at kunne slutte os dertil, er det, fordi vi erkender, at der for Livsforsikringsselskabernes Vedkommende gør sig særlige Omstændigheder gældende, som det kan være naturligt at afhjælpe og raade Bod paa. Det er jo rigtigt, som den foregaaende Taler, det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang), sagde, at den Bevægelse, der er